

मराठी

पुस्तक

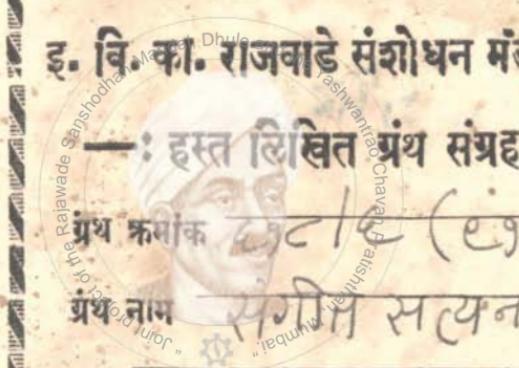
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक छटा/६ (८७५)

ग्रंथ नाम संगीत सत्यनारायण

विषय म० या० ग्रंथ.

१२५२१

श्री-
संगीतसंख्यनारायण-

हेपुराक

वै. शा. सं. बामनगक्कायशास्त्री।
केमका वगोविद्सिद्धश्वर बासगा

वक्तव्याणीलक्ष्मी

प्रधान

पुणे

दत्तप्रसारकापरवानात्लापु

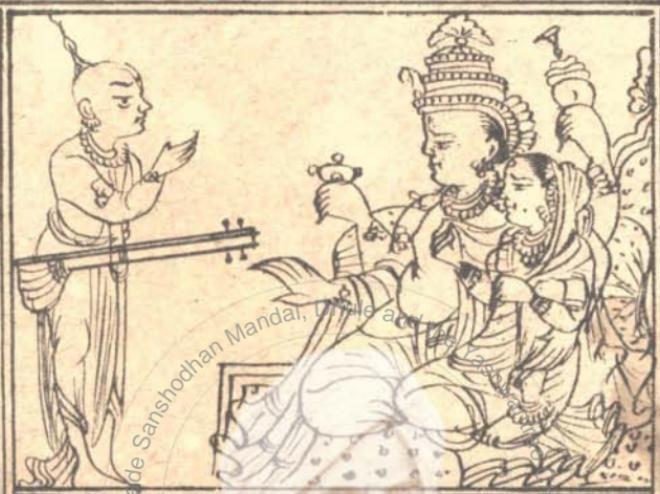
नप्रसिद्धकेले-

मीन्येष्टश्रू०१०शके१८०६ कि०६४

मन०१८६७ बडा कट०२५ प्राणे दभयतो एलकारा

नीआपला हक्क राखलाआहे

भ्रस्तावना. संगीतसत्यनारायण.

वरील पुस्तक रचण्याचें मनांत येण्यास दोन कारणे-
झालीं - एक आलीकडे संगीत प्रयोगावर बहुतेक लो-
कांचा अभिरुचि वाढत चालडी आहे हें, आणि दुसरे
नृत्यगीतादिकं चरेत् यास्कदपुराणगत सत्यनारायण
ब्रतकथेंतील वचनावस्म मनांत आलेले संगीताचें आ-
वश्यकत्व - यादान कारणावरून श्रीसत्यनारायण भ्र-
तारव्यान संगीतांत रचावे असेवे. शा० सं० गेविदान्नार्य
नासगांवकर यांचे मनात येडन त्याणीं आम्हास कळवि-
त्या नंतर आम्ही त्यास भद्रत करण्याचे कबूल केले व
त्या प्रमाणेत्र त्याणीं केलेला भाग शोधून भाकी वराच भा-
ग स्वानं रचिला आहे - यात स्कदपुराण धारे ब्रतकथा
सर्वांस समजावी अशा उद्देशाने करावाध शब्दांनीं व प्र-
सिद्ध घटानीं रचिला आहे - यात शब्दशः भाषांतरकेत्या
ने ग्रंथ वाढून कंटाळ वाणी होईल यामुळे कथाः नुसंधा-
न स्फूर्तं नदेतां संक्षिप्त रचना केली आहे - यास लोकांचा
उदार आश्रय मिळून ही आवृत्तिरपली म्हणजे यांत वरीच-
सुधारणा करून दुसरी आवृत्तिच्छापण्याचा आमचाविचार आ-
हे तर रसिक लोक आपला आश्रय देण्यास जाळस करणार
नाहीन - अशी आमची त्यास सविनय सूचना आहे -
वामन एकनाथ शास्त्री कैमकर.

श्रीगजानन्.
अथसंगीतसत्यनारायणप्रा०
प्रहर्षिणी वृत्ति.

सूतासी मुनिवर शौनकादि सारे॥ प्रश्नातें करिति
सूनैमिर्षाँविचारें॥ सांगे वा ब्रत तपकां असोनि
सोयें॥ सर्वेच्छा पुरावि हरी अशेष पापें॥ १॥

आर्य

तैसूतम्हणे परिसा ब्रतवरजे श्रीशा नारदातें हो॥
सांगे गुप्त तुम्हानेसुगमहि भवजलधिपारदातें हो॥ २॥

पट (बाहुवा गुरु याचा०)

श्रीनारद मुनि मानवभुवनां यउनि मनुजविलो-
कीहो॥ कर्माज्ञिनचहुदुःख भरादित्युडति सदा
जे शोकां हो॥ ३॥ करुनिउपाया असरवें विल-
या पाठवुंसकळ जनांची हो॥ धापरिचिंतुनि ह
रिसदनाची धरितो वाट सखवाची हो॥ ४॥ श्रीना०
श्रीहरिभजवां प्रेमजलापून होउनिहरिमदिं पावे
हो॥ नारायणसित-कांति चतुर्भुज पाहुनिलग-
वग धांवेहो॥ ५॥ श्रीनारद०॥ जलज सुर्दर्शन-
गदापद्मवनमाला भूषितकाया हो॥ वंदुनि सु-
रमुनि तया मुकुंदा जारंभी स्तवनाया हो॥ ६॥

(४)

पद्. (सा. कोवोज)

नमो वाङ् मनातीत रूपा अनंता ॥ गुणरहित
 अस्फनित् गुणनियंता ॥ ४ ॥ ॥ आदि-ना-
 मध्य तुज अनंत ही अन्ध्युता ॥ श्रीयुता सर्वभू-
 तादिभूता ॥ प्रणतसंतापहा भक्तदुरितापहा ॥
 चरणि नत हा पहानित्यपूता ॥ १ ॥ नमो ॥ ४ ॥

सा को-

यापरि परिस्कनि स्त्रमुनिरचित्तस्तथाना श्रीहरि-
 बोले ॥ कृत्सा काय भस्त्रनितनिसदन्तीं वदवाये-
 णें कलेण ॥ ५ ॥ दिन्दी-

वदे नारद जनसर्व मूल्यलोकीं ॥ विविध योनि-
 त पचतात दुःखपर्कीं ॥ उद्यूपायें त्याविलय
 कसा देवा ॥ रूपानिलया मज चदा वासदेवा ॥ ६
 विष्णु बोले मुनिवर्य द्वुहिण बाला ॥ लोक कल्या-
 णा प्रश्न बरा केला ॥ महणुनि त्यांच्या उपशमन
 शोक मोहा ॥ वदू गुप्तब्रत मुखुनि तुश्या स्नेहा ॥ ७

पद्.

श्रीनारायण ब्रत हे दुर्लभ करिजरि मानव

(५)

भावें ॥ दुःखरहित भवमुक्त सखान्वित-
होउनि निज पद पावे ॥ छ० ॥ ॥ धनधान्य
प्रद अति प्रवर्धन संतति सौभाग्याचें ॥ नि-
शा मुरवीं हें करितां विजयशीकर सत्वर सा-
चें ॥ १ ॥ श्रीनारायण ॥ द्विजवर बांधव स-
हित धर्मपर श्रद्धान्वित हृषयानें ॥ सत्यार्च
न उपचारीं ममुज्जे करिजे उचितविधानें ॥ २ ॥
श्रीनारायण ॥ < ॥ " ॥ "

श्लोक-

गोधूमनुर्षी कदलीफल शर्करा ही ॥ तैसेंचि
दुध घृत सर्व सपाद पाही ॥ एकब्र संस्कृत
करूनि निवेदिले तो ॥ नारायणा प्रिय बहू उ-
पचार होतो ॥ ३ ॥ " ॥ " ॥ "

ओर्वी-

ब्राम्हणा देउनी दक्षिणा ॥ मग कीजे कथा श्र-
वणा ॥ करूनि प्रसाद भस्त्रणा ॥ विप्रा भोज-
न मग दीजे ॥ १० ॥ नृत्यगीतादिकीं आनंद ॥
करूरिया मग स्वच्छंद, एहीं यावें सत्यपद-
हृदू ॥ चित्तामाजी चितुमिया ॥ ११ ॥ " ॥ "

(६)

श्लोक . (शुद्ध कामदा)

हरि मणे नदा परिस नारदा ॥ पुरविवांछि-
ता हरुनि आपदा ॥ सकल सुब्रतीं प्रवर
हें पहा ॥ कलियुगीं असे सुलभ यत्तहा ॥ १३
इति श्री सगीत सत्यनारायणे प्रथमोऽशः ॥ १॥

अथ द्वितीयः

पद-

श्रीनारायण तये प्रसंगीं वर्णिनि स्फरस क
शेषा ॥ क्षुणा ॥ ॥ निरुपम काशी-क्षत्रीं श्राम
ण निर्धन् सत्व ल ज्याला ॥ क्षधातृषा-कु-
ल होउनि दुःखित करि सदा भ्रमणा ला ॥
॥ १॥ श्री नारायण ॥ दुर्जु वयस्कर विप्र हो-
उनि, करि हरि त्यासी प्रभ ॥ भ्रमसे भूस
र किमर्थ मचनि, होउनि विकल प्राण ॥ २॥
श्री नारायण ॥ सांगसि मजला तू जरि मग
मी वारिन तव मय शोका ॥ ऐकुनि ऐसेंद्रि
ज तें बोले सदा हि दुर्भग मजका ॥ ३॥ श्री
नारायण ॥ ब्रह्मन् यातुनि सुकू करी मजसा
गुनि सहगम उपाया ॥ तैं श्रीहरि हें सत्य ब्रन त्या

(७)

उपदेशी मुनिराया ॥ ४ ॥ श्री नारायण ॥ ब्रत
विधि सांगुनि युस्त होय विष्मुविप्र मनीं चि
श्वासा ॥ हृष्ट पावुनि गृहिं परत येद् तोचिं-
तुनि जगन्निवासा ॥ ५ ॥ श्री नारायण ॥ १ ॥

पट- (राग हमीर)

हृष्टरविप्रमनीं भिजध्यासा ॥ हृष्ट सुखश्वत
सत्यब्रतनाचा जडला वहु अध्यासा ॥ हृष्टरभा
झा ॥ १ ॥ द्विजासी नीज नयेरजनी ॥ २ ॥ रतली म-
ति श्री हरि भजनी ॥ ३ ॥ उठतां नारायण स्मरुनी ॥
करीन आजचि हेब्रत ऐसा हृष्टयों करि हव्या
स ॥ हृष्टरभा ॥ ४ ॥ चिंतुनि कमलारमणासी ॥ -
निघाला भिस्कूल भूमणासी ॥ मिछ वहु धनते
दिनिं त्यासी ॥ घेउनि सपद पदार्थ सदौनेये,
वहुतचि हर्ष जयास ॥ ५ ॥ हृष्टरभा ॥ मिछ वुनि
द्विज चाधव सारे ॥ ब्रतकरि सविधि रुसंभारे ॥
तैं हरि दुर्भग परभारे ॥ शमन करी धन धान्य-
विपुलदै जनि मान्यत्व तयास ॥ ६ ॥ हृष्टरभा ॥ २
आर्या ।
सूतम्हणे हरिकथिन ब्रत सकलहि हें सभास-

दा होते॥ कथिलें स्मृतिमधित तुम्हां करितां
जे संपदा सदा होते॥ ३॥ ॥

पद् (उत्थवाशान्तं याचारं)

शौनकादि मुनिवर तेक्ष्णा सूतासि वदती भावे॥
ब्रतविस्तर तैहुनि कोणीं केला हैं सकल वदावे॥
श्रद्धाचि आम्हा श्रवणीं गमते तुजहेचि पुसावे॥
चा.॥ तैसूतम्हण होपरिसा॥ तैश्चिजवरहे प्रनि
मासा॥ सङ्केवं ब्रतकरितेसा॥ प.॥ याचारुनि-
वंधुजनासी पूजन करि सत्यपदाचे॥ १॥ सत्य-
हैं सत्यदेवाचे॥ ब्रत भवभयहरि जीवाचे॥ फ०
तैसमयीं काष्ठकेला तो येना होय पृष्ठाते॥ काष्ठ-
भार बाहिर ठेवी, वहु तृष्णा विकल करि ज्याते॥
वंदुनी ब्रतस्थद्विजासी पूसताह सविनयचित्ते॥
चा.॥ हैं काय करितसाभावे॥ मज्जसत्य प्रगट
सांगावे॥ तैद्विजमनि वहु सखवावे॥ सांगुनि
मगफलहि ब्रताचे, विधिसकल वंदे मृदुवाचे
॥ २॥ सत्यहै.॥ एकुनि तोब्रत अनुरागेचितीम
निकमलानाथा॥ जछ प्रसादसेवुनि वेगें, का
ष्ठभार घेनिजमाथा॥ संकल्पुनि तैब्रत आंगें ध

(९)

रिसत्तर पञ्चनपंथा ॥ चाल ॥ तैलाधेहि गुण धनाते
॥ धे पदार्थ ये सदनाते ॥ करि अचेन हर्षित चित्ते ॥ देवा
मनि चिंतु निसाचे ॥ सख पावे लोक दृश्याचे ॥ ३ ॥ स
त्यहे सत्य ॥ ४ ॥ || ||

इति श्रीसंगीतसत्यनारायणे द्वितीयः ॥ ५ ॥

अथतत्त्वीयः

आया ।

केशी पुन्हा प्रसिद्धी झाली परिसा कथीन सत्या-
त्या ॥ जाउनि असत्य विलया होइल मैरी स्वरूप-
सत्याची ॥ ६ ॥

साकी

पूर्वी नृपतर उल्का पुरवया नामे असला जाला ॥ स-
त्यवचन विजिते द्विष्ट प्रति दृष्टि धनरेव पुरुष दि-
जोला ॥ ७ ॥ नदी तरीं तो नृप हे ब्रत करि तसली
हि सूखीला ॥ पूजन समयों अवचित तेथे सज्ज-
न वणिज हि जाला ॥ ८ ॥

अभ्यंग

पाहनि ब्रत स्थरायाते सज्जन, बोले ते वचन विन
याने ॥ ९ ॥ काय आचरण करितां जी भूप ॥ मजहे

(१०)

सरूप सांग कींजी॥ झ०॥ अवणाची आस पुरवा
वी आतां॥ म्हणेनी नमिता झाला साथु॥ ३॥ भूप
बोले ज्याच्या साम्य नसे तेजा॥ करीतसे पूजा-
त्या हरीची॥ शा पुत्रादि सकल प्राप्तीचा उपायम
असेहानिश्वयसाधुराया॥ ४॥ ४॥

पद (योव वा धाव याचा०)

सत्यदेवहा स्फुरवट सर्वदा॥ दीनचंभुसौख्यसिधु
वंदुनिया बदनिं नो वदा॥ झ०॥ ५॥ साधुनिजगृ
हा यउनीसुरवें॥ स्वागते प्रती ब्रत वटमुरवें॥ क-
रिन संतती होयते सरवे॥ चाल॥ धहनि भावह
रिनिभावझाव म्हण धावपाव नोव जगीठेविहरी
वंध्यतापदा॥ सत्यदेवहा०॥ ६॥ अवस यापरी,
करुनि भाधवा॥ दंपती स्फुरवें रमति नेथवां॥ हरि
कृपे सतीगर्भिणी धवा॥ मुदित करी उदिन कों
ति गर्भालस मंदगती, लीलावनि शीलवती वृदु
नि दोहदा॥ ७॥ सत्य०॥ उत्सवे दहा भास लोटसा॥
सज्जनागना प्रसवली रुता॥ शशिकला तशी-
तीदिसे स्वतां॥ चाल॥ म्हणुनि कलावती नामदे
वुनियां नोव धाम॥ साधुमनीं पूर्ण काम जाहला

(११)

तदा॥३॥ सत्यदेवहात॥५॥

॥

आर्या.

लीलावती म्हणेते नकरा संकलित ब्रता कांहो॥
नारायण भजना मृत रुचिध्या न मुलूनि विषयता-
काहो॥६॥ सज्जन म्हणेसति सरें बनराज चिहें दु-
जें न समयास॥ परिफळ पदरिं प्रडोदे करिन मु-
लीन्या विचाह समयास॥७॥

पट. (कोणीदाचानय याचा०)
याचरि लग्नसमय जयिपाह॥ सज्जन तैजिजजन-
तो बाहे॥ पाठविदूत वरास्तव लेहें॥ चाल०॥ कांच-
ननगराहुनि तो आणी, वरबहु योग्य नरुण गुण
रवाणी॥ त्यासिचथारिधिसा धुस्ताद०॥ द्रव्याचा
करि बहु विरवरा॥१॥ हरिविसरे तो हनभाग्यरव-
रा॥ जरि चढला उच्छिच्या शिरवरा॥ घ०॥ ब्रत-
विस्मरणे श्रीहरि कोपी॥ हो बहु दुःख, असेत्या
शापी॥ साधु परी मनि नचि अनुतापी॥ चाल०॥ व्या-
पारा मग उदित जांवधा, सहित निघेतो दूर जाव-
या॥ चंद्रकेतुन्या नगरि जाउनी, करि वस्तुचा
क्रय विकरा॥२॥ हरिविस०॥ एकदिनां नृपमोदि-

(१२)

रिंशिरला॥ तस्करतो धनहरुनीफिरलां॥ सज्जनस-
दनानिकरीं आला॥ चाला॥ दूतविलोकुनिभीतअंत-
रीं॥ जायपलुनि धनत्यजुनिभीतरीं॥ राजदूत तैं सा-
धुसिं जाधिति, नचले मग त्याचा नखरा॥ ३॥ हरी॥-
चृपविज्ञासह त्याउभयातें॥ नेतिसमे बहुदेति भया-
तें॥ ऐकुनिवन्न चृपेहितयातें॥ चाला॥ नविचारुभिनिज
कारा मारीं॥ उचुनि हारिले धन परभारीं॥ चोर लु-
टितिघर, बानिता दुहिता भिक्षाटनि भरिता उद-
रा॥ ४॥ हरिविसरे तो• जरि नद॥ ५॥ छत्रा ८॥

ओवी-

यापरि ज्ञाना कांहींकाळ॥ कलावतीस्तगुणवेल्हा
क॥ निशीं पीडिया धुधाप्रबक॥ दिजालयीं ज्ञाय-
ती॥ १॥ तो दिजकरिनसे सत्यार्चन॥ येरीपाहूनि
कथा श्रवण॥ झालिया, प्रसाद भक्षण, करूनिगृ-
हा परतली॥ १०॥ || ||

पद-

(गर संदरभुसतुं दिलवनु• वा०)
संस्वदायक सत्यार्चन आजिदेरिलें॥ अघमल
हरसकल फलद मूजसि वाटलें॥ ५॥ साधुसु-

(१३)

ता अनिक्षण ननु येउनीघरा ॥ जननी प्रति सूदुल
 वदे बचन सादरा ॥ स्फरवकर भवजलधितरण एक
 सत्तरा ॥ आई, पाहीं, काहीं, इज्जसदनीं, निशिव-
 दनीं, जन जमुनी करिती चागलें ॥ १ ॥ स्फरवदाय
 क ॥ अघमल हर सक ॥ जननी मा पस्सुनि स्या
 स्मरन से ब्रता ॥ हर्षनिधि आचरता होयती स्वता ॥
 पूजानी विनवित से होउनी नता, चाणा पापा, तापा,
 शापा, शमि मखया मज अझया परिं सदया नेइ
 भागलें ॥ २ ॥ स्फरवदा ॥ अघमल ॥ जामात्या
 सह मम पति आल्म सदिरा ॥ येवोंदे असनन्तनु
 मुवन सदरा ॥ प्रार्थनिया वणिजं सती हृदयिं या
 वरा ॥ लागे, वेगे, झागे, हरि चरण, स्फरशरणा,
 मनि सगुणा, वागवा भर्ते ॥ ३ ॥ सुरवदायक ॥
 अघमल हर ॥ ११ ॥

दिंडी-

सत्यनारायण देव सद्य शाला ॥ स्वप्रदावी श-
 शिकेतु राजियाला ॥ सा धु जामात्या सहित मुक्त-
 कीजा ॥ दूब्य देउनियां ल्वरित बोक्छवीजे ॥ १२ ॥ म-
 शीहे चुकतांचिनृपा पाहें ॥ राज्य धनकृत न रहा

(१४)

न स कल बाहें ॥ असें बोलु निया तरित व पाला-
गीं ॥ गुप्त झाला प्रभु जया समरति योगी ॥ १३ ॥ चंद्र
के तुहि मग धरुनि जागृतीला ॥ वदे स्वप्नीं चेवृत-
निज जनाला ॥ दत हस्ते करि सुक उभयताला ॥
स्मान घालुनि दे शुद्धता तयांसा ॥ १४ ॥ वस्त्र भूष
ण देकुनि तोषवीलें ॥ नृपे वचनीं सज्जना रंजवी
लें ॥ महणे साधो तषदुःख आजिगैलें ॥ पूर्वदुरितें
जैतुला भोजा वीलें ॥ १५ ॥ ॥

आर्या-

पूर्वनीत द्रविणहि तैद्विगुणित करुनि अर्थितो
सदय ॥ स्वगृहीं गमन कराया नृप आज्ञा देतया मु
दित हृदय ॥ १६ ॥ साधु नृपासी नृसुनी, येतों बोले
दयाचिभजवरही ॥ राहो, सकल सुरवो तरझालीं
दुःखें वरींच अजवरही ॥ १७ ॥ ॥

इति श्रीसंगीत सत्यनाशयणे तृतीयः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थः-

आर्या-

देउनि धन द्विजानां, देशीं मग जावशास साधुनिये ॥
सिद्ध करुनि तरणीतें, विजें भारि नित्य कृत्य साधुनि-

घे ॥ १ ॥

पद् (जानीच्यासुंदर्याचा०)

अघटितही सहज ठीला, पननीला चीरखरी ॥ ३० ॥ जा
 णाया सञ्जनाचेमनझाला होयती ॥ प्रभु, मायाऊमगा-
 या अतिकठिनाहोयती ॥ येऊनीसाधुपाशी, मगबोले
 श्रीपती ॥ चाल ॥ साधोयाकायनावे ॥ माजीहेमीस्व-
 भावें ॥ पुसतोंकीं शुद्धभावें ॥ मज्जसांगेसत्वरी ॥ १ ॥ अ-
 घटित ॥ एकूनीभिक्षवाक्या, करिसाधुहेकण ॥ हा
 सोनीबोलताह, त्याचिजगत्याकण ॥ कामुसतांस्वामि-
 गरया, इछुभियादसिणा ॥ चाल ॥ मनेही बहुलतार्ची ॥-
 असतीहासकलसार्ची ॥ अनुतोकीएकताची ॥ मनि-
 हांसे श्रीहरू ॥ २ ॥ अघटितही सहज ठीला ॥-
 होवोहेसत्य बापा बचन तुडां तें अस ॥ बोलूनी
 सत्यदेव प्रभु निकर्दीं जानसे ॥ साधूहीनित्यक-
 मा करुनितरी पाहतसे ॥ तें पंचें दिसनि सारीं ॥
 दुःखित तो होय भारी ॥ शहदि नत्यानिजशरीरीं ॥
 मोह मना आवरी ॥ ३ ॥ अघटितही ॥ ३ ॥

घनाक्षरी

पडे भूबरि मगकाय ॥ करीसज्जन मनिहाय ॥ महों
 आपाटि करपाय ॥ दीनधाय मोक्षी ॥ १ ॥ सज्जना-

चाजामात ॥ वदतसे नैं हीमात ॥ नसेकिमपि हि-
शोकोत ॥ करा लीरत कुत्यहें ॥ ३ ॥ वदुनिसंन्या
सीशाप ॥ निकटदिसे, हरुनिशाप ॥ शमन करिल
सकल ताप ॥ जाय बाप वंदितां ॥ ३ ॥ सखदवच
न परिसताच ॥ साधुवणिज शरण साच ॥ जाय-
नमुनि सहनताच ॥ अनुनवचनिमागतो ॥ ४ ॥ ३ ॥

साकी-

परिसुनि यानवर साधुविलापा, नकरि म्हणेरुदना
ला ॥ मम भर्चनते उकसी म्हणुनिच घावसि वहु-
दुःखाला ॥ ४ ॥

यनासरी -

अश्री परिसुनितो सात ॥ ग्रना आवधि चिनान ॥ ३-
भा जोडनिमग हाल ॥ रमा पांत स्त्रविनसे ॥ ३ ॥ तु-
झ्यामायै चें तीर ॥ स्फुरन जाणति कविहीर ॥ स-
कल ब्रह्मादिक धीर ॥ मी अधीर मग कुठें ॥ ३ ॥ स
दय होउनि तूत्यरित ॥ सकल नावद्विण भरिता
नयनिदाविं करिन खचित, यथाविन ब्रन तुझें ॥ ३ ॥
वणिज बोल ऐकतांच ॥ मुदित होउनिया साच ॥
पुरविकाम नुरवि आच ॥ स्वधामाच पगनिधे ॥ ४ ॥ १

(१७)

श्लोक . (वसंतनिं०)

होतांचि गुप्तविष्णु, सज्जन नावपाहे ॥ येऊन तीन
तवविज्ञ समस्त आहे ॥ नारायणे मम मनोरथ पू-
र्ण केला ॥ जाणूनि तो करि तदनिं तया व्रताला
॥६॥ होऊनि तुष्टमगसाधु पुर प्रदेशा ॥ चाले स्म
रुनि हृदयांत वरभरेशा ॥ येसां पुरी निकट दावु
नि जावयाला ॥ दूतासि पारवि पुरेश्वर्हिं जावया
ला ॥७॥

पद . (भलजन्महा० याचा०)

सत्य सर्वगत्व सत्यदेवहा भजफो संतापिता ॥ अ
सेनिजविमुखां संतापिता ॥ झ० ॥ ॥ पतिप्रता
पतिदर्शन व्हाया करिनां करि याच्रता ॥ तदंतां
दूत येद अवचिता ॥ वज्राजदि तो मंजुल वेळे
हौलावति ऐकतां ॥ सूधाधिक मधर वचन त-
त्वतां ॥ चाल ॥ जावयासहितहा साधुनिकट प
नना ॥ स्मरुप आला मिळवुनि वहुना घना ॥
हें सत्य पहाहो शंका न धरा मना ॥ प० ॥ ऐकुनि
यापरि दूतवचन तें साधुसती विस्मिता ॥ सू-
तेसी वदे समंद स्मिता ॥१॥ सत्य सर्वगत-

सत्य०॥ ॥ जाने पति दर्शना सजाने तूंहि ख-
 रित निजजना॥ पहाया येइं करुनि पूजना॥ या
 परि बोलुनि जवें निधाली लीलावति अंगना॥-
 जलधितदिं भ्रेटतसे मज्जना॥ चाल॥ कन्यका
 समुत्सक करुनि सत्यपूजा॥ टाकुनि प्रसाद
 ग्रहण मुख्यकाजा॥ चासली स्वपतिदर्शनीं ध-
 रुनि चोजा॥ प०॥ सिधुतदीं येतांचि बुडाली-
 पतिसह थनपूरिना॥ नाव मग पड़ा उद्यमरि-
 ता॥ २॥ सत्य०॥ जामा या सह नाव लीस-जळिंबु
 डतां खितान्विता॥ स्फुरित होती मातापिता॥
 कलावती अतिधिकला हृदयीं होउनि नें मूर्छिता॥
 पटे कीं धरणीचर अवचिता॥ चाल॥ सज्जनें धि-
 लोकुनि मनीं नवल केलें॥ तरिवाहक सकलहि
 चिंता कुल ठेले, कन्यकेसि पाहुनि सती पतिसि-
 बोले, नाचेसह अजि कसा बुडाला कुपित कवण
 देवता॥ नकचे ईशन्चरित तत्वता॥ ३॥ सत्य स
 विगत०॥ ८॥

पट्. (ग. नट.)

सांगा मम पति कोणिकडै गेला॥ तीरां कसाहो-

(१९)

बुडला ॥ झ० ॥ होय उशिर मज येथ यावया ॥-
काय म्हणुनि रागेला ॥ १ ॥ सांगा ॥ पति संगम-
पीयूष कवळ अजि, अधरांतुनि कीं पडला ॥ २
सांगा ॥ पति-कामे प्रभु पूजन करितां ॥ योग
कसाहा घडला ॥ ३ ॥ सांगा ॥ करुनि विलाप-
स्मरे कुमलापति, कलावती अतिविकला ॥
॥ ४ ॥ सांगा ॥ ९ ॥

पद-बाकाय घालि शा० याचा०
तें शोक आवरुनि दुहितामग बाले ॥ अयि वर्थ रु-
नि नचि पूर्णे जें घडलें ॥ मी करित्ये अनुगमनासि
म्हणुनि चाले ॥ तें पाहुनि सर्वही शोकाकुल झाले
॥ ५ ॥ मग साथ फूणे ही हरि चीज्ज माया ॥ मज भ्रम
वीनसु चेकां हीश माया ॥ मी कारतों ब्रत तें दुरिता-
क्षमाया ॥ हें करुनि दंड वन वदतां आकाशीं ॥ तो दीन द
यालूसा युसि जाशवासी ॥ ६ ॥ प्रभु सत्य देवहा चाल कवि
श्वासी ॥ सुख सिंधु पावतो भजतां विश्वासी ॥ झ० ॥ तें द-
याघन प्रश्फ गगनि शब्द बोले ॥ मत्प्रसाद सेवन-
तव कन्ये ल्यजिले ॥ हें म्हणुनि भवासह धनहि-
नष्ट झाले ॥ तें प्रसाद सेवनि सुलभ असे वहि-

(२०)

लें॥ चालु॥ ऐकुनि असेये तनया गृहातें॥ हरि
 प्रसाद सेवन करिते स्वहातें॥ मग फिरुनि जल-
 धितरिं येतां पहाते॥ प०॥ तंव सधन कांत ती-
 नाय तदापाशीं॥ पाहुनि त्यजी मग सगच्या-
 तापासी॥ ३॥ प्रभु सत्य देवहा०॥ स्करवसिंधु॥
 तें कोमल चर्चने कलापता जनका॥ बोलली-
 विलंबावरि भ्रत नेउनका॥ मग बृष्टि साधुम-
 नि, पूजि जगजनका॥ त्या तरिच जनासह-
 वेंचुनि धम कनका॥ चालु॥ वहु हर्ष जाहला
 सकछा जनाते॥ ये बधुसाहित मग साधु पुरी
 तें॥ प्रतिपर्द- संक्रमणि करिया व्रताते॥ जगे
 भोगुनि इह सुख पावे सत्याती॥ ४॥ प्रभु सत्य देवहा०
 ॥ स्करवसिंधु०॥ ॥ ॥
 इतीश्वीसंगीत सत्यनारायणे चतुर्थः॥ ५॥

अथपञ्चमः
 अंजनीगीते-

यापरि राजा अंग खज्ज ही॥ पूर्वं प्रसाद त्यागु
 नि पाहीं॥ पडला तत्क्षणि दुःख प्रवाहीं॥ स्क-

(२१)

तम्हणे मुनितें॥१॥ परिसा त्याचें चरित्र सा-
रें॥ कथितों मी निजमत्यनुसारें॥ मृगया क-
रितों वनसंचारें॥ शिणला नरपाळ॥ २॥ येउ-
नि एके वट मूलासीं॥ बैसे तेथें भूपविला-
सी॥ पाहे मग त्या गोपालासीं॥ करिना विभु-
पूजा॥ ३॥

पद-हीरहीरियाहि० चा०)

सुखधन हा द्याघन हा सजातन पदनत-सं-
कटहंता॥ यासि विमुख जनते अघभाजन,
न धरा येथ अहंता॥ ४॥ ५॥ पश्चकरिनि
हीरपूजन शाचें, भूपनि निरसि म्हावें॥ न-
करि नमन नधिजाय तेशवरि भ्रमलाउन्मद
शाचें॥ ६॥ पूजन हातां गोप नृपातं आणुनि दे-
ति प्रसादा॥ परि तो न स्त्रीकरी दुर्भगत्या-
चाले करुनि प्रमादा॥ ७॥ सुखधन०॥ पथि-
च कळे शत पुन्र घात, घन नाश तदा मनि-
मानी॥ सारा ईशपदि, सत्य रोष हा घडला-
मज अभिमानीं॥ ८॥ सुखधन०॥ पुनरपि ये
उनि गोप पदासी पूजी सत्य पदासी॥ प्रसाद-

(२२)

सेवुनि धन तनयान्वित पावे ईशपदासी॥४॥
सुरवधनहा०॥ ॥ ॥

पद्-(गेलामानसांवरी-चा०)

प्रणत काम पारिजात सत्यदेवहा॥ सूत घे-
मुनिजनासि प्रत्यया पहा॥ झ०॥ ॥ भूत द-
ये नारदासि खेद चाटला॥ मृषुनि त्वरितवि-
च्छुपुरीं हरिसि भेटला॥ तेष्वारमाधवास्य प-
थीं प्रगढ़ला॥ पूर्ण करी तूर्ण काम, चूर्ण करु-
निदुःखयाम, सत्य ईश कुशल धाम, हृदयिं तो-
वहा॥ १४ प्रणतकाम०॥ सूत०॥ वृद्धरुपधरु-
निहरी विप्रदुःखही॥ शूद्रदन्यहरुनि करी
सधन यामही॥ सज्जनासि दूधमुक्त करुनि-
ने गृहींतगोपगणा सह इपास, आत्मनिकट देइ
वास, शरण जनीं पुरवि आस, नुरवि पापहा॥३॥
प्रणत०॥ सत्य बत करिल तया सत्य सर्वदा॥
दकुनि सकल दुःखभये भिक्षति संपदा॥ -
मृषुनि सनन हृदयिं धरा विष्वल तत्पदा॥
चाल॥ कोणि यास रहणनि सत्य, किनिक-
ईश कालनित्य॥ नारायण हाचिसत्य वहुप-

(२३)

री बहा ॥३॥ प्रणत ०॥ सत्य व्रत रूप धरी कलि
 युगीं हरी ॥ सत्य सखद् सगम नसे इतर या-
 परी ॥ पाप ताप सकद्द देन्य तत्सुणी हरी ॥ चा-
 ल ॥ कवि वामन नाम मात्र ॥ गोविंद चि वस्तु मा-
 त्र ॥ स्मरत असू दिवस रात्र पद सरोरुहा ॥
 ४॥ प्रणत ०॥ ॥

श्लोक (शालिकीचू)

संगीत श्रीसत्य नारायणाते ॥ एके भावे वचि
 पारायणाते ॥ शुद्धा ताते जाय हो सत्य लो-
 का ॥ सोपा आपा यज्ञहा सत्य लोकां ॥१॥ का-
 या-वाचा-मानसीं की स्वभावे ॥ जेंजेंकले स-
 द्वकीं दुष्ट भावे ॥ यात्या कर्म ही सबे सत्य पा-
 यों ॥ संगीतोक्ती जार्पती हे उपार्थीं ॥२॥ ॥

इति पञ्चमो शः

इति श्रीसंगीत सत्य नारायणं संपूर्णं ॥५
 आरती-

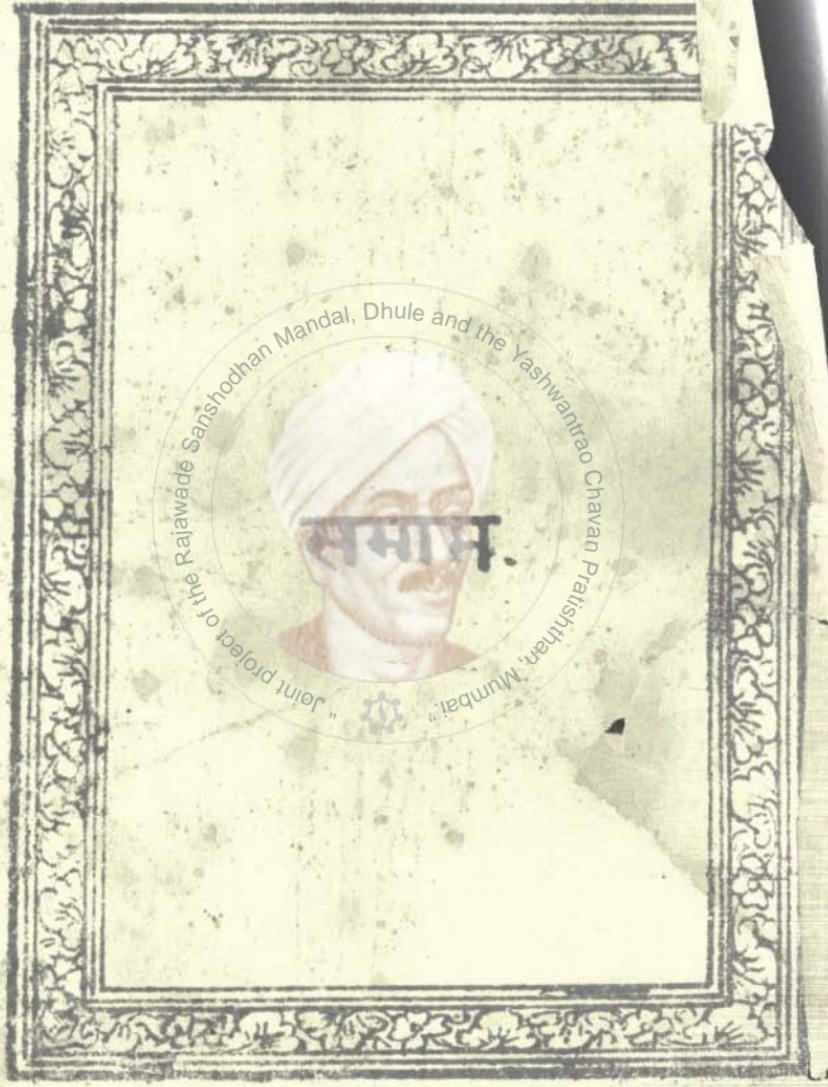
जय जय जय सत्या त्मन् जय कमला जाने ॥ नाराय-
 ण नासं तव विधिरपि गुण गाने ॥ ज० झ० दीनोवि-
 जविहीनः पर्यटन श्रान्तः दृष्ट्वा सपदि भवन्मुख श-

(२४)

शिनविश्रातः ॥ वयस्सैव दृथतां यो भगवन्संयातः ॥
 विप्रः सोद्य धनेर्स्लायशसापिचनीतः ॥ १ ॥ क्रेता-
 काष्ठानां सतु जेता काष्ठानां ॥ कर्त्ता पूर्वमिदानीह-
 नी कष्ठानां ॥ फलमिदमीश्वर भवता कृपया दृष्टा-
 नां ॥ भ्राता त्वमेव जगतां कृतांतदृष्टानां ॥ २ ॥ जय ॥
 अंगध्वजं भगविभाददृष्टे भूमः ॥ साधुरसाधुमे-
 न स्त्वाद्गुजल धौमगः ॥ स्मर्तान्तवसुरवपान्वि-
 स्मर्त्तेऽद्विग्नः ॥ स्यादितिवामनदृष्टिलिस्त्वयिस-
 तन लभः ॥ ३ ॥ जय ॥

समाप्तः

"Joint Project of the Rajawade Sansodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavhan Pratishthen, Mumbai."

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com